

N:o 22/1937.

LAGUTSKOTTETS betänkande N:o 22/1937 med uttalande beträffande förfaringssättet vid den fortsatta andra behandlingen av stora utskottets betänkande N:o 7/1937 i anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om ändring av 41-55 §§ i landskapslagen angående byggande och underhåll av vägar på landet i landskapet Åland, given den 16 juni 1924, sedan landstinget vid andra behandlingen av stora utskottets betänkande N:o 3/1937 i anledning av berörda lagförslag godkänt ett av landstingsmannen Johannes Holmberg framställt förslag till ändrad lydelse av § 49 och på grund därav i stöd av § 31 mom. 4 i landstingsordningen överlämnat lagförslaget i den lydelse, det genom landstingets beslut erhållit, ånyo till stora utskottet, har stora utskottet i sitt betänkande N:o 7/1937 omfattat landstingets beslut. Emellertid föreslog ltm. Holmberg, då ärendets andra behandling fortsattes och sistsagda betänkande föredrogs i landstinget, att landstinget i stöd av § 31 mom. 5 i landstingsordningen ville inbegära nytt utlåtande av lagutskottet, enär han i den av landstinget antagna § 49 önskade införa ett tillägg. Ltm. Holmbergs förslag emotsades i landstinget på den grund, att återremiss till lagutskottet vidare icke lagligen kunde komma ifråga, varefter landstinget beslöt att inbegära lagutskottets utlåtande beträffande det av landstingsman Holmberg föreslagna förfaringssättet.

Lagutskottet har efter hoggrant övervägande kommit till den uppfattningen, att ärendet i det skede, vari det nu befinner sig, icke vidare kan överlämnas till lagutskottet för saklig behandling. I landstingsordningens § 31 mom. 4 säges nämligen: "Blev stora utskottets förslag icke oförändrat godkänt, överlämnas lagförslaget i den lydelse, det genom landstingets beslut erhållit, ånyo till stora utskottet, på vilket det ankommer att förorda förslaget med eller utan ändringar eller att avstyrka dess antagande. Hava förändringar av stora utskottet tillstyrkts, besluter landstinget om deras godkännande eller avböjande, varefter andra behandlingen förklaras avslutad." Detta innebär enligt utskottets mening dels, att landstingets beslut skall ligga såsom grund för ärendets behandling såväl i stora utskottet som i landstinget, dels även att

endast och allenast stora utskottet, alltså icke enskild landstingsman eller annat utskott, kan föreslå ändring i landstingsbeslutet eller avstyrka dess antagande. Annan än stora utskottet har icke förbehållits sådan rätt beträffande ett landstingsbeslut, och enligt sista meningens besluter landstinget självt om godkännande eller avböjande av stora utskottets eventuella ändringsförslag.

I anseende till placeringen av det stadgande i landstingsordningen, som landstingsmannen Holmberg åberopar, kunde man möjligen komma till den uppfattningen, att utlåtande kan inbegäras av specialutskott, då andra behandlingen i själva verket ännu icke förklarats avslutad, men denna uppfattning strider enligt utskottets mening mot den klara innebörden och ordalydelsen av stadgandet i föregående moment.

Då stora utskottet i sitt betänkande N:o 7/1937 omfattat landstingets beslut oförändrat, föreligger för närvarande icke något förslag, som kan ställas såsom kontraposition mot landstingsbeslutet, varför behandlingen enligt utskottets mening bör inskränka sig till ett konstaterande av att enighet nu föreligger, varefter andra behandlingen förklaras avslutad.

Hänvisande till ovensagda får utskottet i avseende å inbegärt utlåtande för landstinget värdsammast framhålla,

att landstinget icke kan förfara på av landstingsmannen Holmberg föreslaget sätt.

Mariehamn den 26 november 1937.

På lagutskottets vägnar:

Robert Rosenblad.

Ansvarig

Närvarande: Robert Rosenblad, Johannes Eriksson, Georg Sundman, Johannes Holmberg och Jonatan Sjöbom.